

етничните предразсъдъци) има и позитивни етнични стереотипи (взети в качеството им на традиции, нрави, обичаи, ритуали, колективни и персонални регулативни механизми и др.). Но дълбоко и истинно позитивна (семантична и функционална) определеност етничните предразсъдъци нямат и не могат да имат. Обстоятелството, че в съдържанието, формата, психичното влияние и въздействие на етничните предразсъдъци се отразява и положително отношение (когнитивно, афективно-ценностно, волево и праксеологично), примерно към „своите“, а по-рядко и към „чуждите“, ни най-малко не дава основание да се обосновава категорично и безусловно присъствието на позитивни етнични предразсъдъци. В случая става особен „превод“ на истината или симпатията (по-рядко и на антипатията към „своите“ и по-често към „чуждите“) към ценностно-нормативните изисквания на друг, по-общ „режим“ на функциониране на социалния субект (взет като род или индивид).

Тоест истината (или нейният антипод) в предразсъдъците се поставя безкомпромисно върху прокрустовото ложе на по-фундаментални ценностно-нормативни (обществено-исторически, етнични, етнокултурни или етноконфесионално дефинирани) конфигурации, пряко или косвено засягащи или гарантиращи социално-историческата съдба на кардиналния субект, която в конкретната ситуация може да се свежда до персонално екзистенциалните ѝ измерения. При тази „вярна служба под флага“ или пък на нелоялно отношение към тези фундаментални конфигурации етничните предразсъдъци инструментализират (ирационализират рационалното и рационализират ирационалното) по принцип всичко, което може и трябва да гарантира крайния успех, независимо дали това се осъзнава или не.

В такъв смисъл нихилизацията, отрицанието, неадекватното оценяване, разкриващи се в предразсъдъчните концепти за „другите“ или за „своите“, могат да приемат маскировъчните одежди на позитивността, утвърждаването, хиперболизация и др. под. на съответни социални и етнични признаци. Тоест да представят интимните си и съкровени послания в индиректно зашифровани лингвистични, емоционално-оценъчни и поведенчески маниери на перцепция към другия субект – бил той из средите на „своите“ или от тези на „чуждите“ в случая.